

Úřední věstník

Evropské unie

C 89

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 54

19. března 2011

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2011/C 89/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 80, 12.3.2011

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2011/C 89/02

Věc C-449/09: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad — Bulharsko) — Canon Kabushiki Kaisha v. IPN Bulgaria OOD („Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Právo majitele ochranné známky bránit prvnímu uvedení výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v EHP bez jeho souhlasu“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2011/C 89/03	Věc C-73/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2010 — Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise týkající se řízení podle článku 81 ES — Žaloba na neplatnost — Lhůta — Opožděná žaloba — Důvody, které mohou odůvodnit odchylku od lhůty pro podání žaloby — Právo na přístup k soudu — Zásady legality a proporcionality — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 2	2
2011/C 89/04	Věc C-156/10 P: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. prosince 2010 — Karen Goncharov v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), DSB („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Ochranné známky složené z akronymů — Starší ochranná známka DSB — Slovní označení „DSBW“ — Námitkové řízení — Relativní důvod zamítnutí — Přezkum nebezpečí záměny — Vizuální podobnost — Fonetická podobnost — Nepřípustnost — Posouzení skutkového stavu“) 3	3
2011/C 89/05	Věc C-204/10 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2010 — Enercon GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — článek 8 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranná známka ENERCON — Námitky podané majitelem slovní ochranné známky TRANSFORMERS ENERGON — Zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny“) 3	3
2011/C 89/06	Věc C-216/10 P: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. listopadu 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Applus Servicios Tecnológicos SL („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 a články 73, 74 a 79 — Obrazová ochranná známka A+ — Námitky majitele slovní ochranné známky Společenství AirPlus International — Zamítnutí námitek“) 4	4
2011/C 89/07	Věc C-352/10: Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Oviedo — Španělsko) — Angel Lorenzo González Alonso v. Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE („Řízení o předběžné otázce — Nepřípustnost“)..... 4	4
2011/C 89/08	Věc C-583/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 13. prosince 2010 — Spojené státy americké v. Christine Nolan 4	4
2011/C 89/09	Věc C-586/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 15. prosince 2010 — Bianca Küçük v. Land Nordrhein-Westfalen 5	5
2011/C 89/10	Věc C-588/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny Sąd Administracyjny (Polská republika) dne 14. prosince 2010 — Minister Finansów v. Kraft Foods Polska S.A. 5	5
2011/C 89/11	Věc C-589/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Polská republika) dne 14. prosince 2010 — Janina Wencel v. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku..... 5	5
2011/C 89/12	Věc C-591/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 14. prosince 2010 — Littlewoods Retail Ltd a další v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs 6	6

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 89/13	Věc C-602/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Călărași (Rumunsko) dne 21. prosince 2010 — SC Volksbank România S.A. v. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași	7
2011/C 89/14	Věc C-604/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 21. prosince 2010 — Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League, PA Sport UK Limited v. Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS	7
2011/C 89/15	Věc C-607/10: Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise v. Švédské království	8
2011/C 89/16	Věc C-609/10 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2010 Dieter C. Umbach proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 21. října 2010 ve věci T-474/08, Dieter C. Umbach v. Evropská komise	8
2011/C 89/17	Věc C-616/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemsko) dne 29. prosince 2010 — Solvay SA v. Honeywell Fluorine Products Europe BV a další	9
2011/C 89/18	Věc C-629/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) dne 24. prosince 2010 — TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association, The Queen v. Civil Aviation Authority	10
2011/C 89/19	Věc C-630/10: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 24. prosince 2010 — University of Queensland, CSL Ltd v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	10
2011/C 89/20	Věc C-18/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 12. ledna 2011 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Philips Electronics UK Ltd	11
2011/C 89/21	Věc C-33/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 21. ledna 2011 — A Oy.....	11
2011/C 89/22	Věc C-36/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato — Druhý senát (Itálie) dne 24. ledna 2011 — Pioneer Hi-Bred Italia Srl v. Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali	12
2011/C 89/23	Věc C-349/09: Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 14. prosince 2010 — Evropská komise v. Polská republika	12
2011/C 89/24	Věc C-486/09: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2010 — Evropská komise v. Italská republika	12

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 89/25	Věc C-80/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	13
2011/C 89/26	Věc C-251/10 P: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2010 — KEK Diavlos v. Evropská komise	13
2011/C 89/27	Věc C-315/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto — Portugalsko) — Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Caymann Ltd v. Unifer Steel SL, BNP Paribas (Švýcarsko), Colepcl (Portugalsko) SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)	13
2011/C 89/28	Věc C-353/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2010 — Evropská komise v. Řecká republika	13
2011/C 89/29	Věc C-394/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2010 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	13
2011/C 89/30	Věc C-398/10: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 3. ledna 2011 — Evropská komise v. Řecká republika	13

Tribunál

2011/C 89/31	Věc T-33/05: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Cetarsa v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhu — Pokuty — Závažnost a délka trvání protiprávního jednání — Rovné zacházení — Zásada proporcionality — Maximální výše 10 % obrátu — Spolupráce“)	14
2011/C 89/32	Věc T-205/07: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Itálie v. Komise („Jazykový režim — Zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu za účelem vytvoření databáze kandidátů, kteří mohou být přijati jako smluvní zaměstnanci, na internetových stránkách EPSO — Zveřejnění ve třech úředních jazycích — Články 12 ES a 290 ES — Článek 82 PŘOZ — Nařízení č. 1“)	14
2011/C 89/33	Věc T-157/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2011 — Paroc v. OHIM (INSULATE FOR LIFE) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství INSULATE FOR LIFE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Pouze potvrzující rozhodnutí — Částečná nepřípustnost“)	15
2011/C 89/34	Věc T-584/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Cantiere navale De Poli v. Komise („Státní podpory — Dočasný obranný mechanismus pro stavbu lodí — Změna režimu podpor předem schváleného Komisí zamýšlená italskými orgány — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem“)	15

2011/C 89/35	Věc T-3/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Itálie v. Komise („Státní podpory — Dočasný obranný mechanismus pro stavbu lodí — Změna režimu podpor předem schváleného Komisí zamýšlená italskými orgány — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem“) 15	15
2011/C 89/36	Věc T-194/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2011 — Lan Airlines v. OHIM — Air Nostrum (LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM — Starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství LAN — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)..... 16	16
2011/C 89/37	Věc T-222/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2011 — Ineos Healthcare v. OHIM — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALPHAREN — Starší národní slovní ochranné známky ALPHA D3 — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Zkoumání skutečností z úřední moci — Článek 74 nařízení č. 40/94 (nyní článek 76 nařízení č. 207/2009)“) 16	16
2011/C 89/38	Věc T-299/09 a T-300/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Gühring v. OHIM (kombinace kručinkově žluté a stříbrošedé barvy a kombinace okrově žluté a stříbrošedé barvy) („Ochranná známka Společenství — Žádost o zápis ochranné známky Společenství sestávající z kombinace kručinkově žluté a stříbrošedé barvy — Žádost o zápis ochranné známky Společenství sestávající z kombinace okrově žluté a stříbrošedé barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přezkum skutkových okolností z úřední povinnosti — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“)..... 16	16
2011/C 89/39	Věc T-136/10: Usnesení Tribunálu ze dne 20. ledna 2011 — M v. EMA („Žaloba na náhradu škody — Nepříslušnost Soudu — Postoupení věci Soudu pro veřejnou službu“) 17	17
2011/C 89/40	Věc T-587/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Interspeed v. Komise 17	17
2011/C 89/41	Věc T-588/10: Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Řecká republika v. Komise 18	18
2011/C 89/42	Věc T-2/11: Žaloba podaná dne 4. ledna 2011 — Portugalsko v. Komise 20	20
2011/C 89/43	Věc T-43/11: Žaloba podaná dne 25. ledna 2011 — Singapore Airlines a Singapore Airlines Cargo PTE v. Komise 21	21
2011/C 89/44	Věc T-50/11: Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Fraas v. OHIM (károvaný vzor v barvách tmavě šedá, světle šedá, černá, béžová, tmavě červená a světle červená) 22	22
2011/C 89/45	Věc T-56/11: Žaloba podaná dne 25. ledna 2011 — SAS Cargo Group a další v. Komise 23	23

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2011/C 89/46	Věc T-58/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. ledna 2011 Michele Nolinem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu vydanému dne 1. prosince 2010 ve věci F-82/09, Nolin v. Komise	23
2011/C 89/47	Věc T-59/11: Žaloba podaná dne 31. ledna 2011 — ISOTIS v. Komise	24
2011/C 89/48	Věc T-61/11: Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Vermop Salmon v. OHIM — Leifheit (Clean Twist)	25
2011/C 89/49	Věc T-64/11: Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Run2Day Franchise v. OHIM — Runners Point (Run2)	25
2011/C 89/50	Věc T-66/11: Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Present Service Ullrich v. OHIM — Punt-Nou (babilu)	26
2011/C 89/51	Věc T-69/11: Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Truvo Belgium v. OHIM — AOL (Truvo)	26
2011/C 89/52	Věc T-76/11: Žaloba podaná dne 2. února 2011 — Španělsko v. Komise	27
2011/C 89/53	Věc T-416/06: Usnesení Tribunálu ze dne 21. ledna 2011 — Sumitomo Chemical Agro Europe v. Komise	27

Soud pro veřejnou službu

2011/C 89/54	Věc F-60/10: Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. února 2011 — Chiavegato v. Komise	28
--------------	---	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2011/C 650/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 80, 12.3.2011

Dřívější publikace

Úř. věst. C 72, 5.3.2011

Úř. věst. C 63, 26.2.2011

Úř. věst. C 55, 19.2.2011

Úř. věst. C 46, 12.2.2011

Úř. věst. C 38, 5.2.2011

Úř. věst. C 30, 29.1.2011

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 28. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad — Bulharsko) — Canon Kabushiki Kaisha v. IPN Bulgaria OOD

(Věc C-449/09) ⁽¹⁾

(„Článek 104 odst. 3 první pododstavec jednacího řádu — Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Právo majitele ochranné známky bránit prvnímu uvedení výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v EHP bez jeho souhlasu“)

(2011/C 89/02)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Canon Kabushiki Kaisha

Žalovaná: IPN Bulgaria OOD

Předmět

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Sofijski gradski sad — Výklad článku 5 ve spojení s článkem 7 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989 L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92) — Paralelní dovoz původních výrobků bez souhlasu majitele práva z ochranné známky — Možnost majitele bránit užívání označení, které je totožné s ochrannou známkou, v obchodním styku bez jeho souhlasu — Nevyčerpání práva majitele

Výrok

Článek 5 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách, musí být vykládán v tom smyslu, že majitel ochranné

známky může bránit prvnímu uvedení původních výrobků označených touto ochrannou známkou na trh v Evropském hospodářském prostoru bez jeho souhlasu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 17.4.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2010 — Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH & Co. KG v. Evropská komise

(Věc C-73/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise týkající se řízení podle článku 81 ES — Žaloba na neplatnost — Lhůta — Opožděná žaloba — Důvody, které mohou odůvodnit odchylku od lhůty pro podání žaloby — Právo na přístup k soudu — Zásady legality a proporcionality — Zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“)

(2011/C 89/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert GmbH Co. KG (zástupci: A. Rinne, Rechtsanwalt, S. Kon a C. Humpe, Solicitors, C. Vajda, QC)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: M. Kellerbauer a A. Biolan, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu prvního stupně (osmého senátu) ze dne 30. listopadu 2009 ve věci T-2/09, Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert Co. KG v. Komise Evropských společenství, kterým Soud odmítl pro zjevnou nepřípustnost žalobu směřující k částečnému zrušení rozhodnutí Komise K(2008) 5955 v konečném znění ze dne 15. října 2008 vztahujícího se k řízení podle článku 81 ES (věc COMP/39.188 — Banány), které se týká kartelové dohody na části evropského trhu s banány, nebo podpůrně zrušení nebo snížení pokuty uložené účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek — Lhůta pro podání žaloby — Opožděnost

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se odmítá.

2) Společnosti Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert GmbH Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 27.3.2010.

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 15. prosince 2010 — Karen Goncharov v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), DSB

(Věc C-156/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Ochranné známky složené z akronymů — Starší ochranná známka DSB — Slovní označení „DSBW“ — Námitkové řízení — Relativní důvod zamítnutí — Přezkum nebezpečí záměny — Vizualní podobnost — Fonetická podobnost — Nepřípustnost — Posouzení skutkového stavu“)

(2011/C 89/04)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Karen Goncharov (zástupce: A. Späth, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: B. Schmidt, zmocněnec), DSB (zástupce: T. Graf, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 21. ledna 2010, Karen Goncharov v. OHIM — DSB (DSBW) (T-34/07), jímž Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 4. prosince 2006, kterým byl zamítnut zápis slovního označení „DSBW“ jakožto ochranné známky Společenství pro některé výrobky zařazené do tříd 39, 41 a 43 a vyhověno námitce podané majitelem starší slovní ochranné známky Společenství „DSB“ — Nebezpečí záměny — Nezhlednutí zvláštností ochranné známky, která sestává z akronymů, při přezkumu nebezpečí záměny — Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Karenu Goncharovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Usnesení Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2010 — Enercon GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-204/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — článek 8 odst. 1 písm. b) — Slovní ochranná známka ENERCON — Námitky podané majitelem slovní ochranné známky TRANSFORMERS ENERGON — Zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny“)

(2011/C 89/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Enercon GmbH (zástupci: J. Mellor, barrister, R. Böhm, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis), Hasbro, Inc.

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 3. února 2010, Enercon v. OHIM (T-472/07), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou přihlašovatelem slovní ochranné známky „ENERCON“ pro výrobky zařazené do tříd 16, 18, 24, 25, 28 a 32 proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) R 959/2006-4 ze dne 25. října 2007, kterým bylo zamítnuto odvolání podané žalobkyní proti rozhodnutí námitkového oddělení, kterým byl zamítnut zápis uvedené známky v rámci námitek podaných majitelem slovní ochranné známky „TRANSFORMERS ENERGON“ pro výrobky zařazené do tříd 16, 18, 24, 25, 28, 30 a 32 a nezapsaných známek „TRANSFORMERS ENERGON“ a „ENERGON“ užívaných ve Spojeném království pro podobné výrobky — Porušení čl. 8 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 40/94

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnosti Enercon GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 25. listopadu 2010 — Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Applus Servicios Tecnológicos SL

(Věc C-216/10 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 8 odst. 1 písm. b) a odst. 5 a články 73, 74 a 79 — Obrazová ochranná známka A+ — Námitky majitele slovní ochranné známky Společenství AirPlus International — Zamítnutí námitek“)

(2011/C 89/06)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (zástupce: R. Kunze, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec), Applus Servicios Tecnológicos SL

Předmět věci

Kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 3. března 2010, Lufthansa AirPlus Servicekarten v. OHIM a Applus Servicios Tecnológicos (T-321/07), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou majitelem slovní ochranné známky Společenství „AirPlus International“ pro výrobky třídy 9, 35, 36 a 42 proti rozhodnutí R 310/2006-2 druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 7. června 2007, jímž se zamítá odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, kterým se zamítají námitky účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek proti přihlášce obrazové ochranné známky „A+“ pro výrobky a služby třídy 9, 35, 36, 37, 40, 41 a 42.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 179, 3.7.2010.

Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 15. prosince 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Oviedo — Španělsko) — Angel Lorenzo González Alonso v. Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

(Věc C-352/10) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Nepřípustnost“)

(2011/C 89/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Provincial de Oviedo

Účastníci původního řízení

Žalobce: Angel Lorenzo González Alonso

Žalovaný: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros a Reaseguros SAE

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Audiencia Provincial de Oviedo — Výklad čl. 3 odst. 2 písm. d) směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případech smluv uzavřených mimo obchodní prostory (Úř. věst. L 372, s. 31; Zvl. vyd. 15/01, s. 262) — Smlouva uzavřená mimo obchodní prostory, jejímž prostřednictvím je poskytováno životní pojištění protiváhou za měsíční vklady investované do různých fondů téže společnosti

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Provincial de Oviedo rozhodnutím ze dne 22. června 2010 je zjevně nepřipustná.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 13. prosince 2010 — Spojené státy americké v. Christine Nolan

(Věc C-583/10)

(2011/C 89/08)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Spojené státy americké

Odpůrkyně: Christine Nolan

Předběžná otázka

Vzniká povinnost zaměstnavatele projednat hromadné propouštění podle směrnice 98/59/ES ⁽¹⁾, (i) když navrhuje, avšak zatím neučinil strategické obchodní nebo provozní rozhodnutí, které pravděpodobně nebo nevyhnutelně povede k hromadnému propouštění, nebo (ii) pouze tehdy, až bylo toto rozhodnutí skutečně učiněno, a zaměstnavatel tedy navrhuje následné propouštění?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 98/59/ES ze dne 20. července 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se hromadného propouštění (Úř. věst. L 225, s. 16; Zvl. vyd. 05/03, s. 327).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 15. prosince 2010 —
Bianca Küçük v. Land Nordrhein-Westfalen**

(Věc C-586/10)

(2011/C 89/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bianca Küçük

Žalovaná: Land Nordrhein-Westfalen

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení 5 bod 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999⁽¹⁾, vnitrostátnímu ustanovení, které jako § 14 odst. 1 druhá věta bod 3 Teilzeit- und Befristungsgesetz (zákon o práci na částečný pracovní úvazek a o pracovních poměrech na dobu určitou, dále jen „TzBfG“) stanoví, že existence objektivního důvodu pro opakované uzavření pracovní smlouvy na dobu určitou, je-li zaměstnanec zaměstnán jako zástup za jiného zaměstnance, musí být vykládána a uplatňována v tom smyslu, že objektivní důvod je dán i v případě existence stálé potřeby zástupu, přestože potřeba zástupu by mohla být pokryta také tehdy, pokud by dotčený zaměstnanec byl zaměstnán na dobu neurčitou a byl pověřen příslušným zástupem za pravidelně chybějícího zaměstnance, zaměstnavatel si ale vyhrazuje právo v každém případě vždy znovu rozhodnout, jak na konkrétní nepřítomnost zaměstnanců zareaguje?

V případě, že Soudní dvůr odpoví na první otázku kladně:

- 2) Je výklad a uplatňování vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení § 14 odst. 1 druhé věty bodu 3 TzBfG, který je popsán v první otázce, za okolností popsáných v první otázce v rozporu s ustanovením 5 bodem 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS, která je obsažena v příloze směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999, také tehdy, pokud vnitrostátní zákonodárce objektivním důvodem zástupu upraveným ve vnitrostátním ustanovení, jako je § 21 odst. 1 Bundeselterngeld- und Elternzeit-gesetz (spolkový zákon o příspěvku na rodičovskou dovolenou a o rodičovské dovolené, dále jen „BEEG“), který odůvodňuje uzavření pracovního poměru na dobu určitou, v každém případě sleduje i sociálně politický cíl ulehčit zaměstnavatelům schvalování a zaměstnancům čerpání zvláštní dovolené například z důvodů ochrany matek nebo výchovy (dětí)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Naczelny
Sąd Administracyjny (Polská republika) dne 14. prosince
2010 — Minister Finansów v. Kraft Foods Polska S.A.**

(Věc C-588/10)

(2011/C 89/10)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci původního řízení

Žalobce: Minister Finansów

Žalovaná: Kraft Foods Polska S.A.

Předběžné otázky

Je s ohledem na to, že se v souladu s ustanovením čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112 ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ základ daně přiměřeně sníží za podmínek stanovených členskými státy, je-li cena snížena po uskutečnění plnění, do pojmu těchto podmínek zahrnuta také podmínka, která je stanovena v ustanovení čl. 29 odst. 4a zákona o DPH, která právo na snížení základu daně ve vztahu k základu, který je stanoven na vystavené faktuře, váže na podmínku, že osoba povinná k dani musí mít před uplynutím lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém příjemce zboží nebo služby obdržel opravenou fakturu, od příjemce zboží nebo služby, pro které byla faktura vystavena, potvrzení o obdržení opravené faktury, a není tato podmínka také v rozporu se zásadou neutrality DPH a se zásadou proporcionality?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Polská
republika) dne 14. prosince 2010 — Janina Wencel v.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku**

(Věc C-589/10)

(2011/C 89/11)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Účastníci původního řízení

Žalobce: Janina Wencel

Žalovaný: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Předběžné otázky

1) Má být článek 10 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾ ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství na základě zásady svobodného pohybu a pobytu v členských státech Evropské unie stanovené v článku 21 a čl. 20 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, vykládán v tom smyslu, že peněžitě starobní dávky získané podle právních předpisů jednoho členského státu nepodléhají žádnému snížení, úpravám, pozastavení, odnětí ani konfiskaci též z důvodu skutečnosti, že oprávněná osoba měla bydliště na území dvou členských států současně (měla dvě rovnocenná obvyklá bydliště), mimo jiné na území jiného státu, než ve kterém má sídlo instituce příslušná pro jejich vyplácení?

2) Je třeba článek 21 a čl. 20 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i článek 10 nařízení č. 1408/71 vykládat v tom smyslu, že brání takovému použití vnitrostátního ustanovení čl. 114 odst. 1 Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zákon ze dne 17. prosince 1998 o důchodech z fondu sociálního zabezpečení) (Dz. U. 2009, č. 153, částka 1227 se změnami) ve spojení s článkem 4 Dohody ze dne 9. října 1975 mezi Spolkovou republikou Německo a Polskou lidovou republikou o důchodovém a úrazovém pojištění (Dz. U. 1976, č. 16, částka 101 se změnami), že polská důchodová instituce věc znovu rozhodne a osobě, která měla po mnoho let současně dvě obvyklá bydliště (dvě střediska zájmů) ve dvou státech náležejících v současnosti k Evropské unii a před rokem 2009 nepodala návrh na přeložení svého bydliště do jednoho z těchto států ani nepředložila vysvětlení v tomto smyslu, odejme nárok na starobní důchod?

V případě záporné odpovědi:

3) Je třeba čl. 20 odst. 2 a článek 21 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i článek 10 nařízení č. 1408/71 vykládat v tom smyslu, že brání takovému použití vnitrostátního ustanovení čl. 138 odst. 1 a 2 Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, že polská důchodová instituce požaduje od osoby, která měla od roku 1975 do roku 2009 současně dvě obvyklá bydliště (dvě střediska zájmů) ve dvou státech náležejících v současnosti k Evropské unii, navrácení starobního důchodu za poslední tři roky, jestliže tato osoba nebyla během rozhodování o žádosti o poskytnutí důchodu a po jeho obdržení polskou institucí důchodového zabezpečení poučena o nutnosti sdělit rovněž skutečnost, že má dvě obvyklá bydliště ve dvou státech, a podat návrh na volbu instituce důchodového zabezpečení jednoho z těchto států jakožto příslušné pro rozhodování o žádostech týkajících se starobního důchodu, nebo poskytnout vysvětlení v tomto smyslu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 14. prosince 2010 — Littlewoods Retail Ltd a další v. Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Věc C-591/10)

(2011/C 89/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Littlewoods Retail Ltd a další

Žalovaný: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (Daňový a celní úřad)

Předběžné otázky

1) Jestliže osoba povinná k dani zaplatila přeplatek DPH, který byl vybrán členským státem v rozporu s požadavky právních předpisů EU týkajících se DPH, je nápravné opatření stanovené členským státem v souladu s právem EU, pokud toto opatření stanoví pouze a) vrácení přeplatku, který představuje hlavní částku, a b) zaplacení jednoduchých úroků z této částky v souladu s vnitrostátními předpisy, jako je článek 78 zákona z roku 1994 o dani z přidané hodnoty (Value Added Tax Act 1994)?

2) Pokud ne, vyžaduje právo EU, aby nápravné opatření členského státu stanovilo a) vrácení přeplatku, který představuje hlavní částku, a b) zaplacení složených úroků jakožto ohodnocení užitné hodnoty přeplatku, kterou získal členský stát nebo, ztráty užitné hodnoty peněz na straně osoby povinné k dani?

3) Pokud jsou odpovědi na otázky 1 a 2 záporné, co musí zahrnovat nápravné opatření, jehož stanovení členským státem vyžaduje právo EU, kromě vrácení přeplatku, který představuje hlavní částku, ve vztahu k užitné hodnotě přeplatku nebo úroků?

4) Pokud je odpověď na otázku 1 záporná, vyžaduje zásada efektivitativy stanovená právem EU, aby členský stát nepoužil omezení, stanovená vnitrostátním právem (jako jsou články 78 a 80 zákona z roku 1994 o dani z přidané hodnoty), jakýchkoliv vnitrostátních nároků nebo právních prostředků, které by jinak měla k dispozici osoba povinná k dani k vymáhání nároku podle práva EU stanoveného v odpovědi

⁽¹⁾ Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01 s. 35.

Soudního dvora na první tři otázky, nebo stačí, že vnitrostátní soud nepoužije taková omezení pouze ve vztahu k jednomu z takových vnitrostátních nároků nebo prostředků? Jakých dalších zásad se má držet vnitrostátní soud při uplatňování tohoto nároku stanoveného právem EU, aby to bylo v souladu se zásadou efektivity stanovenou právem EU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Judecătoria Călărași (Rumunsko) dne 21. prosince 2010 — SC Volksbank România S.A. v. Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași

(Věc C-602/10)

(2011/C 89/13)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Călărași

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SC Volksbank România S.A.

Žalovaný: Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor — Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Călărași

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 30 odst. 1 směrnice 2008/48 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že zakazuje členským státům stanovit uplatňování vnitrostátního právního předpisu provádějícího uvedenou směrnici i na smlouvy uzavřené před vstupem tohoto vnitrostátního právního předpisu v platnost?
- 2) Představují ustanovení čl. 85 odst. 2 OUG (naléhavé nařízení vlády) č. 50/2010 odpovídající provedení ustanovení čl. 24 odst. (1) směrnice 2008/48, v němž se stanoví, že členské státy zajistí zavedení vhodných a účinných postupů pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů v souvislosti s úvěrovými smlouvami?
- 3) Má být čl. 22 odst. 1 směrnice 2008/48 vykládán v tom smyslu, že zavádí nejvyšší míru harmonizace v oblasti smluv o spotřebitelském úvěru, tedy harmonizaci, která neumožňuje členským státům, aby:
 - 3.1. rozšiřovaly oblast působnosti ustanovení obsažených ve směrnici 2008/48 na smlouvy výslovně vyloučené z oblasti působnosti uvedené směrnice (jako jsou hypoteční smlouvy nebo smlouvy v oblasti vlastnického práva k nemovitosti), nebo
 - 3.2. určovaly úvěrovým institucím další povinnosti v oblasti poplatků, které mohou vybírat, nebo v oblasti referenčních indexů, k nimž mohou vztahovat pohyblivou

úrokovou sazbu ve smlouvách o spotřebitelském úvěru, které spadají do oblasti působnosti vnitrostátního prováděcího opatření?

V případě záporné odpovědi na třetí otázku, mají být zásady volného pohybu služeb a kapitálu obecně a články 56 a 58 a čl. 63 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) konkrétně vykládány v tom smyslu, že brání členskému státu přijímat vůči úvěrovým institucím opatření, jimiž zakazuje uplatňovat ve smlouvách o spotřebitelském úvěru bankovní poplatky, které nejsou uvedeny v seznamu povolených poplatků, nejsou-li tyto poplatky stanoveny právními předpisy příslušného státu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) dne 21. prosince 2010 — Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League, PA Sport UK Limited v. Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

(Věc C-604/10)

(2011/C 89/14)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Football Dataco Limited, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Limited, Scottish Football League, PA Sport UK Limited

Žalovaní: Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

Předběžné otázky

- 1) Co je třeba rozumět výrazem „databázemi, které způsobem výběru nebo uspořádáním obsahu představují vlastní duševní výtvar autora“, uvedeným v čl. 3 odst. 1 směrnice 96/9/ES ⁽¹⁾ o právní ochraně databází, a zvláště:
 - a) je třeba vyloučit duševní úsilí a dovednost vynaložené na vytvoření údajů?

- b) zahrnuje výraz „výběr nebo uspořádání“ přidání značného významu již existujícímu údaji (jako při stanovení data konání fotbalového utkání);
- c) vyžaduje výraz „vlastní duševní výtvar autor“ něco více než významné úsilí a dovednosti na straně autora, a pokud ano, o co se jedná?
- 2) Brání Směrnice existenci jiných vnitrostátních práv, které mají povahu autorského práva k databázím, než jsou práva stanovená Směrnicí?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/9/ES ze dne 11. března 1996 o právní ochraně databází.
Úř. věst. L 77, s. 20.

**Žaloba podaná dne 22. prosince 2010 — Evropská komise
v. Švédské království**

(Věc C-607/10)

(2011/C 89/15)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Alcover San Pedro a K. Simonsson, zmocněnci)

Žalovaný: Švédské království

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Švédské království nesplnilo své povinnosti, které vyplývají z čl. 5 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (¹) tím, že do 30. října 2007 nepřijalo nezbytná opatření k tomu, aby jeho příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8, nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek, zajistily, aby stávající zařízení byla provozována v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2;

- uložit Švédskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Z článku 5 odst. 1 směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění (dále jen „směrnice“), že členské státy do 30. října 2007 přijmou nezbytná opatření, zajišťující, že příslušné orgány na základě povolení podle článků 6 a 8 nebo na základě přezkoumání, případně aktualizace podmínek zajistí, aby stávající zařízení bylo provozováno v souladu s požadavky článků 3, 7, 9, 10, 13, čl. 14 písm. a) a b) a čl. 15 odst. 2. Komise je toho názoru, že tato povinnost musí být chápána tak, že se týká všech stávajících zařízení existujících v dotčeném členském státu.

Podle ustálené judikatury musí být existence porušení posouzena s přihlédnutím k situaci panující v dotyčném členském státu v době uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku. Z odpovědi Švédska na odůvodněné stanovisko vyplývá, že k datu této odpovědi 33 stávajících zařízení nesplňovalo požadavky směrnice.

Z přílohy k dodatečné odpovědi Švédska na odůvodněné stanovisko vyplývá, že v říjnu roku 2010, tedy tři roky po uplynutí lhůty stanovené v čl. 5 odst. 1 směrnice, 23 zařízení stále nesplňovalo požadavky uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 8.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. prosince 2010
Dieter C. Umbach proti rozsudku Tribunálu (sedmého
senátu) vydanému dne 21. října 2010 ve věci T-474/08,
Dieter C. Umbach v. Evropská komise**

(Věc C-609/10 P)

(2011/C 89/16)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Dieter C. Umbach (zástupce: Markus Stephani, advokát)

Další účastník/účastníci řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

- zrušit 1. bod výroku rozsudku Tribunálu ze dne 21. října 2010 ve věci T-474/08 (Umbach v. Evropská komise).
- zrušit rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. září 2008, č. SGE.3/MV/psi D(2008) 6991.
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) svým opravným prostředkem napadá rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 21. října 2010 ve věci T-474/08 a navrhuje zrušení tohoto rozsudku, kterým mu byl odmítnut úplný přístup k údajům ze smlouvy Tacis, které se jej týkají.

Navrhovatel tvrdí, že již na základě povinností vyplývajících z primárního práva, zejména čl. 41 odst. 2 písm. b) Listiny základních práv, mu musí být umožněn přímý přístup k údajům, které se jej týkají, zejména vyžaduje-li po něm Evropská komise u soudu členského státu zaplacení peněžní částky a navrhovatel na obhajobu v tomto řízení potřebuje přístup k údajům a dokumentům Evropské komise.

Evropská komise uvádí, že se použije pouze nařízení (ES) č. 1049/2001, a je proto oprávněna umožnit pouze omezený přístup nebo dokonce přístup nemožnit.

Navrhovatel vychází v souvislosti s nařízením (ES) č. 1049/2001 z toho, že v rozsahu, v němž se použije toto nařízení, je posuzovací pravomoc Komise omezena s ohledem na jeho základní práva, což musí v rámci sekundárního práva vést ke stejnému výsledku jako v rámci primárního práva na základě uvedeného ustanovení Listiny základních práv.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Rechtbank 's-Gravenhage (Nizozemsko) dne 29. prosince
2010 — Solvay SA v. Honeywell Fluorine Products
Europe BV a další**

(Věc C-616/10)

(2011/C 89/17)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank 's-Gravenhage

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Solvay SA

Žalované: Honeywell Fluorine Products Europe BV a další

Předběžné otázky

- 1) Existuje v případě, ve kterém je dvěma nebo více společnostmi z různých členských států v řízení zahájeném u soudu jednoho z těchto členských států každé jednotlivě vytýkáno, že prováděním vyhrazených jednání vzhledem k tomu, že výrobku porušily *tutéž* vnitrostátní část evropského patentu, jak platí v dalším členském státě, možnost „odporujících rozhodnutí“ v oddělených řízeních ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 44/2001?
- 2) Je třeba použít čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001 ⁽¹⁾ v řízení o vydání předběžného opatření založeném na zahraničním patentu (jako je předběžný zákaz překročení hranice), pokud odpůrkyně namítá, že uplatněný zahraniční patent je neplatný, přičemž je třeba vzít v úvahu, že soud v tomto případě nevydává žádné konečné rozhodnutí o platnosti uplatněného patentu, nýbrž odhadne, jak o tom rozhodne soud příslušný podle čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001, a požadované předběžné opatření ve formě zákazu porušení je

zamítnuto, jestliže podle názoru soudu existuje rozumná, nikoli zanedbatelná možnost, že uplatněný patent bude příslušným soudem prohlášen za neplatný?

- 3) Jsou pro použitelnost čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001 v řízení ve smyslu předcházející otázky na námitku neplatnosti stanoveny formální požadavky v tom smyslu, že se čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001 uplatní jen tehdy, jestliže již u soudu příslušného podle čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001 byla podána žaloba na neplatnost nebo je podána ve lhůtě stanovené soudem, že každopádně v souvislosti s tím došlo nebo dojde k oznámení majiteli patentu, nebo stačí pouhé vznesení námítky neplatnosti, a pokud ano, jsou pak stanoveny požadavky na obsah této vznesené námítky v tom smyslu, že musí být dostatečně odůvodněná nebo, že uplatnění této námítky nesmí být považováno za zneužívající?
- 4) V případě kladné odpovědi na otázku č. 1, zůstává soud po vznesení námítky neplatnosti v řízení ve smyslu první otázky příslušný vzhledem k žalobě pro porušení s důsledkem, že (pokud si to žalobce přeje) řízení pro porušení musí být přerušeno, dokud soud příslušný podle čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001 nerozhodne o platnosti uplatněné národní části patentu, nebo že žaloba musí být zamítnuta, protože o námitce podstatné pro rozhodnutí nelze rozhodnout, nebo soud po vznesení námítky neplatnosti ztratí i svou příslušnost, pokud jde o žalobu pro porušení?
- 5) V případě kladné odpovědi na první otázku, může vnitrostátní soud svou příslušnost k rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření založeného na zahraničním patentu (jako je zákaz překročení hranice) a proti kterému je namítáno, že uplatněný patent je neplatný, nebo (kdyby mělo být rozhodnuto, že použitelnost čl. 22 odst. 4 nařízení č. 44/2001 nemá vliv na příslušnost Rechtbank k rozhodnutí o žalobě pro porušení) svou příslušnost k rozhodnutí o námitce, že uplatněný zahraniční patent je neplatný, odvodit z článku 31 nařízení č. 44/2001?
- 6) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku, jaké skutečnosti nebo okolnosti jsou nezbytné, aby bylo možno, ve smyslu bodu 40 rozsudku Van Uden ⁽²⁾, konstatovat existenci skutečné souvislosti mezi předmětem požadovaných opatření a místní příslušností státu, který je stranou úmluvy a kde se nachází soud, jemuž byl návrh předložen?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42; oprava nařízení Úř. věst. L 269, 10.10.2008, s. 14).

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 17. listopadu 1998, Van Uden (C-391/95, Recueil, s. I-7091).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) dne 24. prosince 2010 — TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association, The Queen v. Civil Aviation Authority

(Věc C-629/10)

(2011/C 89/18)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: TUI Travel plc, British Airways plc, easyJet Airline Co. Ltd, International Air Transport Association, The Queen

Odpůrce: Civil Aviation Authority

Předběžné otázky

- 1) Mají být články 5 až 7 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ vykládány tak, že vyžadují poskytnutí náhrady podle článku 7 cestujícím, jejichž lety byly zpožděny ve smyslu článku 6, a pokud ano, za jakých okolností?
- 2) Jsou v případě záporné odpovědi na první otázku článku 5 až 7 nařízení (ES) č. 261/2004 zcela nebo zčásti neplatné z důvodu porušení zásady rovného zacházení?
- 3) Jsou v případě kladné odpovědi na první otázku článku 5 až 7 nařízení (ES) č. 261/2004 zcela nebo zčásti neplatné z důvodu a) neslučitelnosti s Montrealskou úmluvou, b) porušení zásady proporcionality, nebo c) porušení zásady právní jistoty?
- 4) Jaká omezení, pokud vůbec, mají být v případě kladné odpovědi na první otázku a záporné odpovědi na třetí otázku uložena ve vztahu k časovým účinkům rozhodnutí Soudního dvora o předběžných otázkách v projednávané věci?
- 5) Jaký účinek, pokud vůbec, má být v případě záporné odpovědi na první otázku přiznán rozsudku Sturgeon a další v období od 19. listopadu 2009, kdy byl uvedený rozsudek vyneseno, do dne rozhodnutí Soudního dvora o předběžných otázkách v projednávané věci?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (Chancery Division) (Spojené království) dne 24. prosince 2010 — University of Queensland, CSL Ltd v. Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Věc C-630/10)

(2011/C 89/19)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (Chancery Division)

Účastníci původního řízení

Žalobci: University of Queensland, CSL Ltd

Žalovaný: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Předběžné otázky

- 1) Nařízení 469/2009⁽¹⁾ (dále jen „nařízení“) uznává, kromě jiných cílů uvedených v bodech odůvodnění, potřebu udělit DOO členskými státy Společenství majitelům národního nebo evropského patentu za stejných podmínek, tak jak jsou uvedeny v bodech 7 a 8 odůvodnění. Co při neexistenci harmonizace patentového práva Společenství znamená podmínka „výrobek je chráněn platným základním patentem“ v čl. 3 písm. a) nařízení a jaká jsou kritéria pro účely rozhodnutí o této podmínce?
- 2) Existují v takovém případě, jako je projednávaná věc, která se týká léčivého přípravku obsahujícího více než jednu účinnou látku, další či odlišná kritéria pro stanovení, zda „výrobek je chráněn platným základním patentem“ podle čl. 3 písm. a) nařízení, a pokud ano, jaká jsou tato další či odlišná kritéria?
- 3) Je jedním z těchto dalších či odlišných kritérií skutečnost, zda jsou účinné látky vzájemně smíseny, místo aby byla každá z nich obsažena v jiném přípravku, jež by však byly dodávány společně?
- 4) Je podle čl. 3 písm. a) kombinovaná vakcína proti několika onemocněním obsahující několik antigenů „chráněna [...] základním patentem“, je-li jeden z antigenů vakcíny „chráněn platným základním patentem“?
- 5) Je v takovém případě, jako je projednávaná věc, která se týká léčivého přípravku, obsahujícího více než jednu účinnou látku, relevantní pro posouzení, zda je „výrobek chráněn [...] základním patentem“ podle čl. 3 písm. a), skutečnost, že je základní patent jedním ze skupiny patentů vycházejících z uplatnění téhož původního patentu a zahrnuje výchozí patent a dva částečné patenty, jež společně chrání všechny účinné látky léčivého přípravku?
- 6) Je v takovém případě, jako je projednávaná věc, týkající se základního patentu, jímž se uplatňuje právo na „postup k získání výrobku“ ve smyslu čl. 1 písm. c), nutné, aby byl „výrobek“ ve smyslu čl. 3 písm. a) zhotoven přímo s použitím tohoto procesu?

7) Umožňuje nařízení o DOO a konkrétně jeho čl. 3 písm. b) udělení dodatkového ochranného osvědčení pro jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek, jestliže:

a) platný základní patent chrání jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení o DOO, a

b) je léčivý přípravek obsahující jedinou účinnou látku nebo kombinaci účinných látek společně s jednou či více dalšími účinnými látkami předmětem platné registrace udělené v souladu se směrnicemi 2001/83/ES⁽²⁾ nebo 2001/82/ES⁽³⁾, která je prvním rozhodnutím o registraci k uvedení této jediné účinné látky nebo kombinace účinných látek na trh?

8) Liší se odpověď na otázku 7 v závislosti na tom, je-li registrace udělována pro jedinou účinnou látku, přimísenou k jedné či většímu počtu jiných účinných látek, místo aby byla každá z nich obsažena v jiném přípravku, jež by však byly dodávány společně?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 469/2009 ze dne 6. května 2009 o dodatkových ochranných osvědčeních pro léčivé přípravky (kodifikované znění) (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 152, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 3).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království) dne 12. ledna 2011 — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs v. Philips Electronics UK Ltd

(Věc C-18/11)

(2011/C 89/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Spojené království)

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Odpůrkyně: Philips Electronics UK Ltd

Předběžné otázky

1) Jedná se o omezení svobody státního příslušníka členského státu usadit se ve Spojeném království ve smyslu článku 49 SFEU (dříve článek 43 ES), pokud členský stát (jako je Spojené království) zahrnuje do svého základu daně zisky

a ztráty společnosti se sídlem v jiném členském státě, ve kterém je rovněž daňovým rezidentem (jako je Nizozemsko), a to v rozsahu, v němž se jedná o zisky dosažené ve Spojeném království společností se sídlem v Nizozemsku prostřednictvím její stále provozovny se sídlem ve Spojeném království, s cílem, aby Spojené království zabránilo převádění obchodních ztrát vzniklých ve Spojeném království stále provozovně se sídlem ve Spojeném království, která patří společnosti, jež není britským rezidentem, na britskou společnost, a to formou „skupinového snížení“ (group relief), v kontextu, ve kterém jakákoli část těchto ztrát či částka zohledněná při jejich výpočtu „odpovídá nebo je zahrnuta v částce, která je pro účely zahraniční daně (v jakémkoli období) odpočitatelná nebo jinak uznatelná vůči ziskům společnosti nebo jiného subjektu dosaženým mimo území Spojeného království“, tedy s cílem povolit převádění obchodních ztrát vzniklých ve Spojeném království v případě stále provozovny se sídlem ve Spojeném království pouze tehdy, pokud je v době podání žádosti zřejmé, že nemůže nikdy dojít k odpočtu daně nebo uznání v jiném státě než je Spojené království [včetně jiného členského státu (jako je Nizozemsko)], přičemž nepostačuje, že o snížení daně, jež je možné v zahraničí, nebylo ve skutečnosti požádáno, a za okolností, že podobná podmínka použitelná na převádění obchodních ztrát vzniklých ve Spojeném království neexistuje pro společnost, jež je britským daňovým rezidentem?

2) Pokud je tomu tak, lze toto omezení odůvodnit:

a) pouze na základě potřeby zabránit dvojímu uplatnění ztrát, nebo

b) pouze na základě potřeby zachovat vyvážené rozdělení daňových pravomocí mezi členskými státy, nebo

c) na základě potřeby zachovat vyvážené rozdělení daňových pravomocí mezi členskými státy ve spojení s potřebou zabránit dvojímu uplatnění ztrát?

3) Pokud je tomu tak, je rozsah tohoto omezení přiměřený důvodu nebo důvodům omezení?

4) Pokud omezení práv nizozemské společnosti není odůvodněno vůbec nebo rozsah tohoto omezení není přiměřený důvodu nebo důvodům omezení, ukládá právo EU Spojenému království, aby uznalo, že britská společnost má nárok požadovat „skupinové snížení“ svých zisků?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Korkein hallinto-oikeus (Finsko) dne 21. ledna 2011 — A Oy

(Věc C-33/11)

(2011/C 89/21)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobce: A Oy

Žalovaný: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 15 bod 6 šesté směrnice 77/388/EHS ⁽¹⁾ nutno vykládat v tom smyslu, že pod „letecké společnosti, které provozují zejména mezinárodní dopravu za úplatu“, spadají letecké společnosti specializované na mimořádné komerční lety [tzv. „Business Aviation“], provozující zejména mezinárodní charterovou dopravu za úplatu pro potřeby podniků a soukromých osob?
- 2) Je čl. 15 bod 6 šesté směrnice 77/388/EHS nutno vykládat v tom smyslu, že v něm stanovené osvobození platí pouze pro dodání letadel, která jsou provedena bezprostředně ve prospěch leteckých společností, které provozují zejména mezinárodní dopravu za úplatu, anebo toto osvobození platí též pro dodání letadel hospodářským subjektům, které mezinárodní dopravu za úplatu samy neprovozují, ale letadlo dávají k dispozici hospodářskému subjektu, který ji provozuje?
- 3) Je pro zodpovězení druhé otázky relevantní skutečnost, že majitelka letadel postoupí fakturu za jejich užívání soukromé osobě, která vlastní podíly této majitelky a pořízená letadla využívá převážně pro své vlastní obchodní nebo soukromé účely, přihlédne-li se k tomu, že letecká společnost mohla letadla použít i pro jiné lety?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato — Druhý senát (Itálie) dne 24. ledna 2011 — Pioneer Hi-Bred Italia Srl v. Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

(Věc C-36/11)

(2011/C 89/22)

*Jednací jazyk: italština***Předkládající soud**

Consiglio di Stato — Druhý senát

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Pioneer Hi-Bred Italia Srl

Odpůrce: Ministero delle Politiche Agricole Alimentari e Forestali

Předběžná otázka

Jestliže se členský stát rozhodl, že vydání souhlasu s pěstováním geneticky modifikovaných organismů, třebaže jsou zapsány do evropského společného katalogu, podmíní opatřeními obecného charakteru, která jsou vhodná k zajištění koexistence s konvenčními či ekologickými plodinami, je třeba článek 26a směrnice 2001/18/ES ⁽¹⁾, vykládaný s ohledem na doporučení 2003/556/ES ⁽²⁾ a následné doporučení 2010/200/1 ⁽³⁾, vykládat v tom smyslu, že v období předcházejícím přijetí obecných opatření: a) je třeba vydat souhlas, jsou-li jeho předmětem geneticky modifikované organismy zapsané do evropského společného katalogu; b) nebo je třeba přezkum žádosti o vydání souhlasu přerušit do doby, kdy budou přijata opatření obecného charakteru; c) anebo je třeba vydat souhlas, přičemž se stanoví podmínky vhodné k tomu, aby se v konkrétním případě předešlo i nezáměrnému kontaktu geneticky modifikovaných plodin, v souvislosti s nimiž byl vydán souhlas, s okolními konvenčními či ekologickými plodinami?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 106, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 2003, L 189, s. 36.

⁽³⁾ Úř. věst. 2010, C 200, s. 1.

Usnesení předsedy třetího senátu Soudního dvora ze dne 14. prosince 2010 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-349/09) ⁽¹⁾

(2011/C 89/23)

Jednací jazyk: polština

Předseda třetího senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 312, 19.12.2009.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2010 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-486/09) ⁽¹⁾

(2011/C 89/24)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2010 — Evropská komise v. Řecká republika**(Věc C-80/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/25)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 100, 17.4.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2010 — KEK Diavlos v. Evropská komise****(Věc C-251/10 P) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/26)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 195, 17.7.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. listopadu 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto — Portugalsko) — Companhia Siderúrgica Nacional, CSN Caymann Ltd v. Unifer Steel SL, BNP Paribas (Švýcarsko), Colepcccl (Portugalsko) SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)****(Věc C-315/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/27)

Jednací jazyk: portugalština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 25.9.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2010 — Evropská komise v. Řecká republika****(Věc C-353/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/28)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 246, 11.9.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 17. listopadu 2010 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství****(Věc C-394/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.10.2010.**Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 3. ledna 2011 — Evropská komise v. Řecká republika****(Věc C-398/10) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/30)

Jednací jazyk: řečtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Cetarsa v. Komise

(Věc T-33/05) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES — Stanovení cen a rozdělení trhu — Pokuty — Závažnost a délka trvání protiprávního jednání — Rovné zacházení — Zásada proporcionality — Maximální výše 10 % obrátu — Spolupráce“)

(2011/C 89/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Compañía española de tabaco en rama, SA (Cetarsa) (Navalmoral de la Mata, Španělsko) (zástupci: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra a A. Givaja Sanz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a É. Gippini Fournier, zmocněnci)

Předmět věci

Zprvč návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2004) 4030 v konečném znění ze dne 20. října 2004 týkajícího se řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (věc COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko), zadruhé podpůrně návrh na snížení výše pokuty uložené žalobkyni v tomto rozhodnutí a zatřetí vzájemný návrh Komise směřující ke zvýšení uvedené pokuty.

Výrok rozsudku

- 1) Výše pokuty uložené společnosti *Compañía española de tabaco en rama, SA (Cetarsa)* v článku 3 rozhodnutí Komise K(2004) 4030 v konečném znění ze dne 20. října 2004 týkajícího se řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (věc COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko) se stanovuje na 3 147 300 eur.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Vzájemný návrh podaný Evropskou komisí se zamítá.
- 4) Společnost *Cetarsa* ponese osm desetin vlastních nákladů řízení a nahradí osm desetin nákladů řízení vynaložených Komisí, přičemž Komise ponese dvě desetiny vlastních nákladů řízení a nahradí dvě desetiny nákladů řízení vynaložených společností *Cetarsa*.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Itálie v. Komise

(Věc T-205/07) ⁽¹⁾

(„Jazykový režim — Zveřejnění výzvy k vyjádření zájmu za účelem vytvoření databáze kandidátů, kteří mohou být přijati jako smluvní zaměstnanci, na internetových stránkách EPSO — Zveřejnění ve třech úředních jazycích — Články 12 ES a 290 ES — Článek 82 PŘOZ — Nařízení č. 1“)

(2011/C 89/32)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: B. Tidore, zmocněnkyně, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Currall a H. Krämer, ve spolupráci s A. Dal Ferrem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na zrušení výzvy k vyjádření zájmu EPSO/CAST/EU/27/07 za účelem vytvoření databáze kandidátů, kteří mohou být přijati jako smluvní zaměstnanci pro výkon různých úkolů v orgánech a agenturách Společenství, jež byla zveřejněna na internetových stránkách Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) dne 27. března 2007.

Výrok rozsudku

- 1) Výzva k vyjádření zájmu EPSO/CAST/EU/27/07 za účelem vytvoření databáze kandidátů, kteří mohou být přijati jako smluvní zaměstnanci pro výkon různých úkolů v orgánech a agenturách Společenství, jež byla zveřejněna na internetových stránkách Evropského úřadu pro výběr personálu dne 27. března 2007, se zrušuje.
- 2) Italská republika a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 170, 21.7.2007.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2011 — Paroc v. OHIM (INSULATE FOR LIFE)(Věc T-157/08) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství INSULATE FOR LIFE — Absolutní důvod pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009) — Pouze potvrzující rozhodnutí — Částečná nepřípustnost“)

(2011/C 89/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Paroc Oy AB (Helsinky, Finsko) (zástupce: J. Palm)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: D. Botis, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 21. února 2008 (věc R 54/2008-2), týkajícímu se přihlášky slovního označení INSULATE FOR LIFE jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Paroc Oy AB se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 171, 5.7.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Cantiere navale De Poli v. Komise(Věc T-584/08) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Dočasný obranný mechanismus pro stavbu lodí — Změna režimu podpor předem schváleného Komisí zamýšlená italskými orgány — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem“)

(2011/C 89/34)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cantiere navale De Poli SpA (Benátky, Itálie) (zástupci: původně A. Abate a R. Longanesi Cattani, poté A. Abate a A. Franchi, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. Righini, C. Urraca Cavi-
edes a V. Di Bucci, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2010/38/ES ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C-20/08 (ex N 62/08), kterou Itálie zamýšlí poskytnout na základě změny režimu podpor N 59/04 týkajícího se dočasného obranného mechanismu pro stavbu lodí (Úř. věst. 2010, L 17, s. 50).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Cantiere navale De Poli SpA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Itálie v. Komise(Věc T-3/09) ⁽¹⁾

(„Státní podpory — Dočasný obranný mechanismus pro stavbu lodí — Změna režimu podpor předem schváleného Komisí zamýšlená italskými orgány — Rozhodnutí prohlašující režim podpor za neslučitelný se společným trhem“)

(2011/C 89/35)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupce: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: E. Righini, C. Urraca Cavi-
edes a V. Di Bucci, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2010/38/ES ze dne 21. října 2008 o státní podpoře C-20/08 (ex N 62/08), kterou Itálie zamýšlí poskytnout na základě změny režimu podpor N 59/04 týkajícího se dočasného obranného mechanismu pro stavbu lodí (Úř. věst. L 17, s. 50).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 55, 7.3.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. února 2011 — Lan Airlines v. OHIM — Air Nostrum (LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM)

(Věc T-194/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství LINEAS AEREAS DEL MEDITERRANEO LAM — Starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství LAN — Relativní důvod pro zamítnutí — Neexistence nebezpečí záměny — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2011/C 89/36)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lan Airlines, SA (Renca, Chile) (zástupci: E. Armijo Chávarri a A. Castán Pérez-Gómez, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: O. Mondéjar Ortuño, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, SA (Manises, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 19. února 2009 (věc R 107/2008-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Lan Airlines, SA a Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo, SA.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Lan Airlines, SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 167, 18.7.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 9. února 2011 — Ineos Healthcare v. OHIM — Teva Pharmaceutical Industries (ALPHAREN)

(Věc T-222/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALPHAREN — Starší národní slovní ochranné známky ALPHA D3 — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Zkoumání skutečností z úřední moci — Článek 74 nařízení č. 40/94 (nyní článek 76 nařízení č. 207/2009)“)

(2011/C 89/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ineos Healthcare Ltd (Warrington, Cheshire, Spojené království) (zástupci: S. Malynicz, barrister, a A. Smith, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzalém, Izrael)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 24. března 2009 (věc R 1897/2007-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Teva Pharmaceutical Industries Ltd a společností Ineos Healthcare Ltd.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 24. března 2009 (věc R 1897/2007-2) se zrušuje v části, která se týká výrobků spadajících do následujících kategorií: „Farmaceutické a zvěrolékařské přípravky obsahující uhličitán-hydroxid hořečnatý, železo nebo hydrotalcit nebo deriváty těchto složek“, „Látky vázající fosfáty pro léčbu hyperfosfatemie“.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) OHIM ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vzniklých společnosti Ineos Healthcare Ltd.
- 4) Společnost Ineos Healthcare ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 1.8.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 3. února 2011 — Gühring v. OHIM (kombinace kručinkově žluté a stříbrošedé barvy a kombinace okrově žluté a stříbrošedé barvy)

(Věc T-299/09 a T-300/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Žádost o zápis ochranné známky Společenství sestávající z kombinace kručinkově žluté a stříbrošedé barvy — Žádost o zápis ochranné známky Společenství sestávající z kombinace okrově žluté a stříbrošedé barvy — Absolutní důvod pro zamítnutí — Neexistence rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Přezkum skutkových okolností z úřední povinnosti — Článek 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 — Povinnost uvést odůvodnění — Článek 75 nařízení č. 207/2009“)

(2011/C 89/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gühring OHG (Albstadt, Německo) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně G. Schneider, poté G. Schneider a B. Schmidt, zmocněnci)

Předmět věci

Dvě žaloby podané proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 30. dubna 2009 (věci R 1330/2008-1 a R 1329/2008-1) týkajícím se přihlášek k zápisu kombinace kručinkově žluté a stříbrošedé barvy a kombinace okrově žluté a stříbrošedé barvy jako ochranných známek Společenství.

Výrok

- 1) Věci T-299/09 a T-300/09 se pro účely rozsudku spojují.
- 2) Žaloby se zamítají.
- 3) Společnosti Gühring OHG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. ledna 2011 — M v. EMA

(Věc T-136/10) ⁽¹⁾

(„Žaloba na náhradu škody — Nepříslušnost Soudu — Postoupení věci Soudu pro veřejnou službu“)

(2011/C 89/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: M (Broxbourne, Spojené království) (zástupci: C. Thomann, barrister, a I. Khawaja, solicitor)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky (EMA) (zástupci: V. Salvatore a N. Rampal Olmedo, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na náhradu škody podle článku 268 SFEU a článku 340 SFEU směřující k náhradě škody údajně utrpěné v důsledku pracovního úrazu.

Výrok

- 1) Věc se postupuje Soudu pro veřejnou službu Evropské unie.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Interspeed v. Komise

(Věc T-587/10)

(2011/C 89/40)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Interspeed Holding Kompanija, A.D. (Bělehrad, Srbská republika) (zástupce: Marko Bošnjak, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal

— uložil žalované povinnost k náhradě škody spočívající v ušlém zisku, ztrátě příjmů a snížení hodnoty majetku žalobkyně v celkové výši 131 879 601 eur a dalších částek zahrnujících úroky z prodlení v souvislosti s požadovanou náhradou od data podání této žaloby až do data skutečného zaplacení a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou podanou podle článků 256 a 258 Smlouvy o fungování Evropské unie se žalobkyně domáhá, aby Tribunal žalované uložil náhradu škody spočívající v ušlém zisku, ztrátě příjmů a snížení hodnoty majetku v celkové výši 131 879 601 eur a dalších částek zahrnujících úroky z prodlení v souvislosti s požadovanou náhradou od data podání této žaloby do data skutečného zaplacení, vypočtené na základě úrokové sazby používané Evropskou centrální bankou v příslušné době při jejích hlavních finančních operacích, navýšené o dva procentní body, a též odměny advokáta a jiných právních výloh vzniklých žalobkyni v souvislosti s tímto řízením.

Nevyhoví-li Tribunal žalobě žalobkyně, žalobkyně navrhuje, aby Tribunal rozhodl o nákladech řízení podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu tak, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

Žalobkyně se na podporu své žaloby dovolává následujících žalobních důvodů.

Zprvče žalobkyně tvrdí, že Evropská agentura pro obnovu (dále jen „EAR“) jednala protiprávně, když:

— dne 19. prosince 2006 vydala oznámení o veřejné zakázce;

— dne 22. prosince 2006 vydala výzvu k podávání nabídek na provádění prací na hraničním přechodu Preševo;

- dne 10. května 2007 uzavřela smlouvu č. 04SERO 1105004 na provádění prací na hraničním přechodu Preševo;
- zaplatila za projekt přestavby hraničního přechodu Preševo;
- udělila zakázku na práce společnosti Putevi Užice A.D, které též za práce zaplatila;
- společnost E GIS BCEOM International s.a. vybrala a ustavila orgánem vykonávajícím dozor nad prováděním přestavbových prací a zaplatila jí částku 180 850 za dozor v souvislosti s plněním smlouvy č. 06SERO 1102/008-1713 81 uzavřené dne 16. prosince 2008 a smlouvy č. 04SERO 1105/00 1-162954 uzavřené dne 24. září 2004, v celkové smluvní výši 606 276,39 eur;
- nakoupila zařízení nezbytné pro hraniční přechod (kontejnery, závory, atd.);
- podílela se na přestavbě jako investor, přímo koordinovala a monitorovala své investice prostřednictvím svého úřadu v Bělehradě.

Dále žalobkyně namítá, že EAR tímto jednáním protiprávně zasáhla do legitimního očekávání žalobkyně a porušila zákonná a soudně chráněná práva, jež mohla žalobkyně vykonávat do prosince 2007 (v rámci maloobchodního prodeje), nebo do 7. května 2009 (v rámci práv týkajících se terminálu zboží-clo). Tato očekávání a práva jsou výrazem práva na ochranu vlastnictví, které je *inter alia* jedním ze základních práv zaručených článkem 1 Protokolu č. 1 k Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Krom toho žalobkyně tvrdí, že tato jednání EAR jsou jasným a vážným porušením základních právních zásad, jimiž jsou za okolností této především: zásada ochrany legitimního očekávání, právo na ochranu vlastnictví, zásada proporcionality a zásada transparentnosti. Zjevná vážnost porušení je mimo jiné prokázána výší ztráty vzniklé žalobkyni.

Zadruhé žalobkyně tvrdí, že chování EAR zapříčinilo finanční ztrátu, která vznikne jako důsledek:

- ušlého zisku, neboť žalobkyně nemohla získat příjmy z terminálu zboží-clo, tedy škody ve výši 56 838 141 eur;
- ušlého zisku, neboť žalobkyně nemohla získat příjmy z maloobchodního prodeje v oblasti hraničního přechodu Preševo, tedy škody ve výši 46 800 000 eur;
- ztráty příjmů, neboť žalobkyně nemohla získat nájemné a jiné příjmy z obchodního centra nacházejícího se v bezprostředním okolí hraničního přechodu Preševo, tedy škody ve výši 42 681 600 eur.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že vzniklé ztráty byly nepopíratelně způsobeny „přestavbovými“ činnostmi v oblasti hraničního přechodu Preševo, které byly navrženy a provedeny EAR.

Žalobkyně dále namítá, že si EAR byla plně vědoma toho, že žalobkyně je nositelkou výše zmíněných práv v oblasti hraničního přechodu Preševo, a že EAR tedy záměrně porušila práva žalobkyně.

Žaloba podaná dne 29. prosince 2010 — Řecká republika v. Komise

(Věc T-588/10)

(2011/C 89/41)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: I. Chalkias, E. Lefteriotou a X. Basakou)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zamítl žalobu;
- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 4. listopadu 2010 „o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie“ v části, ve které se týká finančních oprav k tíži Řecké republiky;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se Řecká republika domáhá zrušení rozhodnutí Komise 2010/668/EU ze dne 4. listopadu 2010 „o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie“ oznámeného pod číslem K(2010) 7555 a zveřejněného v Úředním věstníku EU pod číslem L 288 ze dne 5. listopadu 2010, strana 24 (Úř. věst. L 288, s. 24) v části týkající se finančních oprav k tíži Řecké republiky v oblastech a) přímé podpory — orné půdy, b) tabáku, c) podmíněnosti, d) sušených vinných hroznů, e) ostrovů v Egejském moři a f) plateb za chov zvířat.

Co se týče opravy týkající se přímých podpor — orné půdy, žalobkyně zaprvé uplatňuje neexistenci právního základu pro uplatnění starých pokynů na novou společnou zemědělskou politiku (SZP) a na nový režim jednotné platby, a dále na neexistenci definice klíčových a pomocných kontrol v rámci tohoto nového režimu, aby bylo možno uplatnit paušální procentní opravy.

Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že použití starých pokynů na novou SZP v podstatě porušuje zásadu proporcionality.

Zatřetí žalobkyně uplatňuje, že uplatnění třikrát vyšší opravy v daném případě porušuje zásadu legitimního očekávání, neboť z důvodu soudních rozhodnutí nebylo možno obnovit a dokončit systém identifikace zemědělských parcel (LPIS-GIS) a Řecko a EU se dohodly na akčním plánu pro dokončení LPIS-GIS, který byl plně respektován.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že a) skutečnosti byly předmětem nesprávného posouzení (co se týče údajného opožděného a nekvalitního provedení místních kontrol) a b) že ze srovnání údajů LPIS-GIS použitých pro rok 2006, kdy došlo k podání žádosti, s úplnými a ověřenými údaji LPIS-GIS z roku 2009, které Komise mohla ověřit místní kontrolou, vyplývá, že rozdíly a nedostatky jsou minimální a nepřesahují 2,5 %.

V otázce opravy v oblasti tabáku se žalobkyně dovolává zaprvé nesprávného výkladu a uplatnění článku 31 nařízení (ES) č. 1290/2005⁽¹⁾, neboť žalobní důvody dovolávané EU pro EZOF neznamenal žádné riziko.

Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že podmínky udělení podpory byly definovány taxativně a výlučně v článku 5 nařízení (EHS) č. 2075/92⁽²⁾, a že v důsledku toho Komise protiprávně uložila v čl. 16 odst. 1 nařízení (ES) č. 2848/1998⁽³⁾ dodatečnou podmínku k přiznání podpory, že tabák bude dodán prvnímu zpracovateli nejpozději do 30. dubna roku následujícího po sklizni (opožděné dodávky tabáku).

Zatřetí žalobkyně upozorňuje na skutečnost, že ustanovení uvedené v čl. 16 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2848/1998 porušuje zásadu proporcionality vzhledem ke skutečnosti, že několikadenní zpoždění při dodávkách tabáku, které nelze přičítat výrobcům tabáku, ale průmyslovým nákupcům tabáku, zbavuje producenty tabáku všech ročních příjmů, aniž došlo k povinnému snížení podpory a porušuje čl. 30 odst. 1 písm. b) SFEU, a také čl. 3 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2075/92.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že není zákonné, že výrobci budou připraveni o podporu z důvodu několikadenního zpoždění tím spíše, že zpracovatel se dovolal existence výjimečných okolností, které mu neumožnily dodat záruky včas a zúčastnit se dodávek tabáku.

Zapáté žalobkyně zdůrazňuje, že Komise neprávem usoudila, že převod pěstitelských práv nebyl povolen nařízením (EHS) č. 2075/92 a (ES) č. 2848/98.

Zašesté se žalobkyně dovolává a) nesprávného posouzení a uplatnění článku 5 a čl. 6 odst. 2 písm. b) nařízení (EHS) č. 2075/92 ohledně schválení tří prvních zpracovatelů, kteří nemají vlastní vybavení (nezpůsobili zpracovatelé) a b) že Komise nezhlednila údaje Střediska pro zpracování tabáku středního Řecka, A.T.P.L.

V otázce podmíněnosti se žalobkyně zaprvé dovolává neexistence platného právního základu k uložení opravy v tomto odvětví.

Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že uplatnění toho, co je uvedeno v dokumentu AGRI 64043 ze dne 9. června 2006, se zpětnou účinností na kontrolní rok 2005, je nepřijatelné.

Zatřetí žalobkyně poukazuje na to, že Komise porušila povinnost spolupráce uloženou Smlouvou, neboť rok 2005 odpovídal prvnímu roku uplatnění nového režimu a že se přímo a plně podříbila doporučením EU, takže ani na základě zásady spravedlnosti nejsou opravy ve výši 10 % v oblasti nových povinností odůvodněné.

Začtvrté žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení skutečností v otázce všech šesti bodů dovolávaných Evropskou unií.

Co se týče o sušených vinných hroznu, žalobkyně zaprvé tvrdí, že protiprávní a neodůvodněné opravy spočívají na skutkovém omylu a na nesprávném posouzení skutečností a ustanovení uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 1621/1999⁽⁴⁾.

Zadruhé žalobkyně zdůrazňuje, že pětinasobné navýšení opravy uplatněné na sušené vinné hrozny ze 2 % na 10 % za období 2002-2003 a za období 2003-2004 a skutečnost, že tato oprava byla více než zdvojnásobena z 10 % až na 25 % mezi obdobími 2003-2004, 2004-2005 a následujícím obdobím 2005-2006 vyplývá z nesprávného posouzení pokynů k paušálním opravám a z nesprávného posouzení skutečností. Představuje krom toho zjevné porušení zásady proporcionality a překračuje pravomoci Evropské unie.

Zatřetí žalobkyně tvrdí, že a) pětinasobné navýšení opravy uplatněné na korintky, z 5 % za období 2004-2005 na 25 % za období 2005-2006, představuje nesprávný výklad a uplatnění pokynů k paušálním opravám a zjevné porušení zásady proporcionality, a dále přesahuje pravomoci Evropské unie, co se týče uložení opravy a b) uložení opravy ve výši 5 % za období 2004-2005, v jehož průběhu nebyla přiznána žádná podpora na parcely vinic, které nedosáhly minimálního výnosu, je svévolné a neodůvodněné.

Začtvrté se žalobkyně dovolává nesprávného posouzení skutečností v otázce údajných nedostatků v registru vinic, identifikaci a výměřích parcel vinic.

Zapáté žalobkyně zdůrazňuje nesprávné posouzení skutečností ohledně údajných závad ve správě a v kontrolních opatřeních.

V otázce ostrovů v Egejském moři se žalobkyně zaprvé dovolává porušení věci rozsouzené, jelikož Soudní dvůr v rozsudku ze dne 27. října 2005 (Řecko v. Komise, C-175/03, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí) zrušil finanční opravu uloženou v tomto odvětví za tytéž roky, a dále porušení článků 264 a 265 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Zadruhé žalobkyně uvádí, že došlo k nesprávnému výkladu a uplatnění čl. 7 odst. 4 nařízení (ES) č. 1258/1999⁽⁵⁾, který stanoví, že opravy se ukládají podle pravidla 24 měsíců, podřídně se dovolává porušení základních náležitostí, dále nedostatku pravomoci Komise *ratione temporis* k uložení opravy za rok 2010 na základě jejího dopisu ze dne 17. srpna 2000, případně toho, že uložení oprav v roce 2010 za nedostatky v systému kontrol v letech 1999, 2000 a 2001 porušuje obecné zásady právní jistoty, přiměřenosti lhůty a včasnosti opatření ze strany Evropské unie, neboť řízení bez odůvodnění trvalo nepřiměřeně dlouho.

Co se nakonec týče plateb za chov zvířat, žalobkyně zdůrazňuje zaprvé neplatnost postupu schválení účetní závěrky z toho důvodu, že Komise neměla *ratione temporis* pravomoc uložit finanční opravy a zadruhé nesprávné posouzení skutečností a porušení zásady proporcionality ohledně posouzení nebezpečí, které dotčené problémy zosobňují pro Fondy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1; oprava v Úř. věst. L 252, 27.9.2007, s. 7).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2075/92 ze dne 30. června 1992 o společné organizaci trhu se surovým tabákem (Úř. věst. L 215, s. 70; Zvl. vyd. 03/13, s. 29).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2848/98 ze dne 22. prosince 1998, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 2075/92, pokud jde o režim prémie, produkční kvóty a zvláštní podporu pro seskupení producentů v odvětví surového tabáku (Úř. věst. L 358, s. 17; Zvl. vyd. 03/24, s. 250).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1621/1999 ze dne 22. července 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2201/96 v otázce podpory pro pěstování vinných hroznů k produkci některých druhů sušených vinných hroznů (Úř. věst. L 192, s. 21; Zvl. vyd. 03/26, s. 163).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).

Žaloba podaná dne 4. ledna 2011 — Portugalsko v. Komise **(Věc T-2/11)**

(2011/C 89/42)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo a J. Saraiva de Almeida, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise 2010/668/ES ze dne 4. listopadu 2010 o vyloučení některých výdajů uskutečněných členskými státy v rámci záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z financování Evropské unie (oznámeno pod číslem K(2010) 7555) v rozsahu, v němž ukládá Portugalsku jednorázovou finanční opravu v opatření POSEI za roky 2005, 2006 a 2007 v celkové výši 743 251,25 eur;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje čtyři žalobní důvody: porušení článku 11 nařízení č. 885/2006⁽¹⁾, nesprávný výklad dvacátého osmého bodu odůvodnění nařízení č. 43/2003⁽²⁾, porušení čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999⁽³⁾ a porušení zásad rovného zacházení a proporcionality.

Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 1 nařízení č. 885/2006 v rozsahu, v němž neuvedla žádný výsledek ověřování ani žádnou poznámku týkající se let 2005 a 2006, takže portugalským orgánům zabránila, aby prokázaly, že její závěry co se těchto let týče jsou nesprávné, nebo aby opravily možné nedostatky, a tím dosáhly souladu s pravidly Společenství, a proto jim nebyla poskytnuta procesní záruka, kterou uvedené ustanovení přiznává členským státům.

Druhým žalobním důvodem žalobkyně uvádí, že Komise nesprávně vyložila dvacátý osmý bod odůvodnění nařízení č. 43/2003, jelikož měla na jedné straně za to, že kontrola provedená portugalskými orgány byla ve světle pravidel Unie v ohledu úrovně zjištěných nesrovnalostí nedostatečná, aniž však v jakémkoliv okamžiku vysvětluje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů měly být uvedené kontroly odlišné a důkladnější, ale na straně druhé naopak měla za to, že tatáž kontrola je dostatečná pro účely výpočtu finanční opravy.

Dodává, že Komise porušila také čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999, podle něhož Komise rozhoduje, které výdaje mají být vyloučeny z financování z prostředků Společenství, pakliže shledá, že tyto výdaje nebyly uskutečněny v souladu s předpisy Společenství, tak, že z financování z prostředků Společenství vyloučila výdaje uskutečněné Portugalskou republikou, když došla k nesprávnému závěru, že uvedené výdaje nebyly vynaloženy v souladu s uvedenými předpisy.

Třetím žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999 v rozsahu, v němž při schvalování účetní závěrky záručního fondu (EZZF) vůbec nezohlednila pokyny uvedené v pracovním dokumentu VI/5330/97 ze dne 23. prosince 1997, které Komise vypracovala a sama uložila pro použití uvedeného ustanovení, konkrétněji pak za účelem výpočtu finančních oprav.

Posledním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že v důsledku nezohlednění uvedených pokynů Komise porušila také zásadu rovného zacházení, jelikož s případem Portugalské republiky nezacházela stejným způsobem, jako zacházela s jinými případy, u nichž použila opravný koeficient 5 % v souladu s pokyny. Tvrdí, že Komise porušila zásadu proporcionality, jelikož tím, že nezohlednila uvedené pokyny, použila vyšší opravné koeficienty, a sice mezi 44,32 % a 90,48 %, místo koeficientu, jenž byl odůvodněn s ohledem na dotčenou finanční újmu.

Z téhož důvodu Komise porušila také čl. 7 odst. 4 nařízení č. 1258/1999, podle něhož „Komise zvaží částky, které mají být vyloučeny z financování, zejména s ohledem na význam zjištěného nesouladu. Komise vezme v úvahu povahu a závažnost porušení předpisů a finanční ztrátu, kterou Společenství utrpělo“.

- (¹) Nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1290/2005, pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, s. 90).
- (²) Nařízení Komise (ES) č. 43/2003 ze dne 23. prosince 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízením Rady (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001 a (ES) č. 1454/2001, pokud jde o podpory místní produkce rostlinných produktů v nejvzdálenějších regionech Evropské unie (Úř. věst. L 7, s. 25; Zvl. vyd. 03/38, s. 31).
- (³) Nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414).

Žaloba podaná dne 25. ledna 2011 — Singapore Airlines a Singapore Airlines Cargo PTE v. Komise

(Věc T-43/11)

(2011/C 89/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Singapore Airlines Ltd a Singapore Airlines Cargo PTE Ltd (zástupci: J. Kallagher, Solicitor, J. P. Poitras, Solicitor, J. R. Calzado a É. Barbier de la Serre, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2010 ve věci COMP/39.258 — *Letecká nákladní přeprava*;
- subsidiárně nebo alternativně snížit výši pokuty uložené žalobkyním; a
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně šest důvodů:

- 1) V prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí porušuje podstatné procesní náležitosti, včetně:
 - práva na nezávislého a nestranného soudce;
 - práva na právní jistotu a předvídatelné sankce; a
 - práva žalobkyně na obhajobu, jelikož společnosti Singapore Airlines Cargo PTE Ltd nebyl umožněn přístup k odpovědím na oznámení o námitkách podaným ostatními podniky, kterým bylo oznámení o námitkách zasláno, a k dalším relevantním dokumentům, které měla Komise k dispozici a z nichž ve svém rozhodnutí vycházela.
- 2) Ve druhém žalobním důvodu uvádí, že rozhodnutí je stíženo řadou skutkových a právních pochybení, k nimž došlo při použití článku 101 SFEU v souvislosti s povahou a rozsahem domnělého „kartelu, nebo“:
 - rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, protože nevysvětluje důvody pro svůj hlavní závěr, a nedefinuje relevantní trhy;
 - rozhodnutí je stíženo vadou nesprávného posouzení povahy a rozsahu domnělého „kartelu“. Především kontakty tvrzené v rozhodnutí netvoří jedinou světovou síť a závěr o „společném cíli“, který tyto kontakty spojoval, není prokázán;
 - Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když vymezila složky údajného komplexního protiprávního jednání;
 - Komise nesprávně posoudila údajné komplexní protiprávní jednání v souvislosti s neúčtováním provizí za příplatky; a
 - Komise se dopustila nesprávného právního a skutkového posouzení, když se se třemi domnělými „složkami“ protiprávního jednání zabývala jako s jediným protiprávním jednáním.
- 3) Ve svém třetím žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení při použití článku 101 SFEU na jednání v souvislosti s prodeji spadajícími pod cizí právní řády:

- Komise se dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení při aplikaci článku 101 SFEU na jednání na trzích mimo EU, a tím porušila pravidla omezující pravomoc EU ve vztahu k takovému jednání; a
 - Komise se dopustila nesprávného skutkového a právního posouzení, když odmítla zohlednit skutečnost, že podle cizích právních řádů, které jsou v rozhodnutí výslovně zmíněny, neodráží rozhodnutí řádně skutečnost, že státní orgány na uvedené jednání aktivně dohlížely a skutečně je vyžadovaly.
- 4) Ve čtvrtém žalobním důvodu se uvádí, že se Komise dopustila řady pochybení, když přičetla domnělé protiprávní jednání společnosti Singapore Airlines Cargo PTE Ltd:
- Komise se dopustila několika nesprávných právních a skutkových posouzení, když analyzovala a zohlednila kontakty před 1. květnem 2004, kontakty týkající se žádostí speditérů o zaplacení provizí, kontakty týkající se bezpečnostních příplatků, kontakty týkající se palivových příplatků mimo EU a kontakty týkající se palivových příplatků v EU;
 - Komise se dopustila nesprávného právního a skutkového posouzení, když považovala využívání kontaktů z aliance WOW za důkaz k prokázání účasti společnosti Singapore Airlines Cargo PTE Ltd na údajném protiprávním jednání; a
 - Komise neprokázala, že Singapore Airlines Cargo PTE Ltd věděla nebo měla vědět o údajném protiprávním jednání nebo jeho jednotlivých složkách.
- 5) V pátém žalobním důvodu se tvrdí, že Komise porušila svou povinnost posoudit pečlivě a nestranně všechny okolnosti případu, kterou má podle zásady řádné správy.
- 6) V šestém žalobním důvodu žalobkyně uvádí, že rozhodnutí obsahuje několik právních a skutkových vad v souvislosti s výpočtem pokuty uložené žalobkyním:
- Komise porušila Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2), zásadu proporcionality a zásadu rovnosti při výpočtu hodnoty prodeje, jelikož nezohlednila:
 - geografický rozsah jednání, ohledně něhož byl v rozhodnutí učiněn závěr, že se jedná o protiprávní jednání;
 - příslušné role jednotlivých žalobkyň; a
 - skutečnost, že se předpokládaná koordinace týkala pouze příplatků.
 - Komise řádně neposoudila rozsah a délku trvání údajné účasti společnosti Singapore Airlines Cargo PTE Ltd na protiprávním jednání; a
 - skutečnost, že rozhodnutí nepřiznalo snížení pokuty z důvodu omezené účasti společnosti Singapore Airlines Cargo PTE Ltd, představuje porušení zásady rovného zacházení.
-
- Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Fraas v. OHIM (károvaný vzor v barvách tmavě šedá, světle šedá, černá, béžová, tmavě červená a světle červená)**
- (Věc T-50/11)**
- (2011/C 89/44)
- Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina
- Účastníci řízení**
- Žalobce:** V. Fraas (Helmrechts-Wüstenselbitz, Německo) (zástupci: G. Würtenberger a R. Kunze, advokáti)
- Žalovaný:** Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)
- Návrhová žádání žalobce**
- zrušit rozhodnutí R 1316/2010-4 čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. listopadu 2010;
 - uložit OHIM náhradu nákladů řízení.
- Žalobní důvody a hlavní argumenty**
- Dotčená ochranná známka Společenství:** Obrazová ochranná známka zobrazující károvaný vzor v barvách tmavě šedá, světle šedá, černá, béžová, tmavě červená a světle červená pro výrobky spadající do tříd 18, 24 a 25.
- Rozhodnutí průzkumového referenta:** Zamítnutí přihlášky k zápisu.
- skutečnost, že se obrat na vstupu nevztahuje na prodeje uvnitř EHP;

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí žaloby.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009⁽¹⁾, protože dotčená ochranná známka má rozlišovací způsobilost, a porušení článků 75 a 76 nařízení (ES) č. 207/2009, neboť odvolací senát se nezabýval rozsáhlou skutkovou a právní argumentací žalobkyně.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 25. ledna 2011 — SAS Cargo Group a další v. Komise

(Věc T-56/11)

(2011/C 89/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Dánsko), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Švédsko), a SAS AB (Stockholm, Švédsko) (zástupci: M. Kofmann, B. Creve, advokáti, I. Forrester, QC, J. Killick a G. Forwood, barristers)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyň

- zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu nebo zčásti;
- určit, že žalobkyně nejsou odpovědné z jediného trvajícího a komplexního protiprávního jednání mezinárodní povahy, popsáno v napadeném rozhodnutí, a v případě potřeby rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž činí žalobkyně odpovědnými z takového jednání;
- dále — nebo podpůrně — snížit uloženou pokutu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení;
- nařídít jiná opatření, které mohou být vhodné vzhledem k okolnostem věci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba, jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí K(2010) 7694 v konečném znění ze dne 9. listopadu v řízení o použití článku 101 SFEU (věc COMP/39.258) — letecká nákladní přeprava, které se týká koordinace některých složek cen fakturovaných za služby letecké nákladní přepravy souvisejících s palivovým příplatkem, s bezpečnostním poplatkem, a rovněž s úhradou provize z poplatků hrazených přejímacím přepravcům.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňují šest důvodů:

- 1) První žalobní důvod: Napadené rozhodnutí nesplňuje podstatné formální náležitosti a porušuje právo žalobkyň na řádnou správu, jejich práva na obranu a základní zásadu

rovnosti zbraní, jelikož jim byl odmítnut přístup k relevantním důkazům, jak v jejich neprospěch, tak i prospěch, které Komise získala poté, kdy došlo ke sdělení jejich námitek; napadené rozhodnutí je však založeno na důkazech hovořících v jejich neprospěch.

- 2) Druhý žalobní důvod: Žalobkyně uplatňují námitku nepříslušnosti v rozsahu, v němž rozhodnutí používá články 101 SFEU/53 EHP na leteckou nákladní přepravu směrem do EHP tím, že bylo použito kritérium účinků, i když takové kritérium není relevantní k působnosti článků 101 SFEU/53 EHP *rationae loci* a že nesprávně používá kritérium prodeje usku-tečných mimo EHP.
- 3) Třetí žalobní důvod: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení hodnocení jednání, na nichž se žalobkyně podílely, a tím, že došla k závěru, že prokazují jejich účast na jediném a trvajícím porušení majícím mezinárodní povahu, nebo o takovém porušení věděly; navíc některé z vytýkaných skutků nejsou porušením použitelného práva hospodářské soutěže.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod: Žalobkyně tvrdí, že výše pokuty je nespravedlivá a nepřiměřená vzhledem ke skutečnosti, že se žalobkyně nepodílely na jediném a trvajícím protiprávním jednání majícím mezinárodní povahu, jakož i k relevantním skutečnostem (včetně polehčujících okolností), které měly být vzaty v úvahu při stanovení výše každé pokuty uložené žalobkyním.
- 5) Pátý žalobní důvod: Žalobkyně tvrdí, že došlo k jejich svévolnému a selektivnímu postihu, zatímco 72 ostatních přepravců, kteří se podle sdělení námitek a rozhodnutí zúčastnili jednání nebo údajně protiprávních rozhodnutí, nebylo nikdy potrestáno. Tím vyvstávají závažné problémy s ohledem na Evropskou úmluvu pro lidská práva a Listinu základních práv Evropské unie.
- 6) Šestý žalobní důvod: Žalobkyně tvrdí, že došlo k porušení jejich práva na řízení před nezávislým a nestranným soudem, zakotveného v čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie v rozsahu, v němž bylo rozhodnutí vydáno správními orgány, které mají zároveň vyšetřovací a sankční pravomoc.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. ledna 2011 Michelem Nolinem proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu vydanému dne 1. prosince 2010 ve věci F-82/09, Nolin v. Komise

(Věc T-58/11 P)

(2011/C 89/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel): Michel Nolin (Brusel, Belgie) (zástupci: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis a E. Marchal, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že
 - rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 1. prosince 2010 ve věci F-82/09 (Michel Nolin v. Komise) se zrušuje;
- a na základě nových ustanovení,
- rozhodl, že
 - rozhodnutí generálního ředitele Generálního ředitelství pro personál a administrativu Evropské komise ze dne 19. prosince 2008 o odnětí všech bodů za zásluhy a prioritních bodů navrhovatele v důsledku jeho povýšení do platové třídy AD 13 podle čl. 29 odst. 1 písm. a), iii) služebního řádu se zrušuje;
- Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje dva důvody.

- 1) První důvod kasačního opravného prostředku vycházející z porušení zásad legality a právní jistoty, jelikož SVS se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že při neexistenci právního základu mohla Komise napadené rozhodnutí založit na celkové systematice obecných ustanovení k provedení čl. 45 odst. 1 služebního řádu úředníků Evropské unie.
- 2) Druhý důvod kasačního opravného prostředku vycházející z nedodržení zásady zákazu diskriminace, jelikož SVS se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že i) generální ředitel Generálního ředitelství pro personál a administrativu má zbytkovou pravomoc, která mu nebyla legálně udělena rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování podle článku 2 služebního řádu, a že ii) úředníci povýšení podle článků 29 a 45 služebního řádu se po svém jmenování nebo povýšení nacházejí ve stejném právním postavení, ačkoli toto právní postavení není totožné z hlediska procesního, ani z hlediska funkcí a odpovědností.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2011 — ISOTIS v. Komise

(Věc T-59/11)

(2011/C 89/47)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Koinonia tis Pliroforias Anoichti stis Eidikes Anagkes ISOTIS (Atény, Řecko) (zástupce: B. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žalobkyně nijak neporušila články II.16.2 obecných smluvních podmínek šestého rámcového programu, II.7.3 (vážné porušení finančních předpisů) a II.7.4 (nepravdivá prohlášení) obecných smluvních podmínek eTEN a II.10.3 (porušení smlouvy a nepředložení informací) obecných smluvních podmínek CIP;
- určit, že Komise porušila sporné smlouvy tím, že napadla přípustnost výdajů žalobkyně;
- určit, že výdaje ve výši 932 362,44 eur, které žalobkyně předložila Komisi v rámci smluv ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE a T-SENIORITY jsou přípustné a že žalobkyně není povinna vrátit částky vyplacené Komisí;
- určit, že zpoždění způsobené Komisí u posledních plateb určených na financování smluv EU4ALL, ASK-IT a ENABLE představuje porušení jejich smluvních povinností;
- určit, že Komise je povinna uhradit žalobkyni částku 52 584,05 eur, navýšenou o úroky od data doručení této žaloby za výdaje, které žalobkyně musela vynaložit v rámci smlouvy EU4ALL;
- určit, že Komise je povinna uhradit žalobkyni částku 20 678,61 eur, navýšenou o úroky od data doručení této žaloby za výdaje, které žalobkyně musela vynaložit v rámci smlouvy ASK-IT;
- určit, že Komise je povinna vyplatit žalobkyni částku 11 693,05 eur, navýšenou o úroky od data doručení této žaloby za výdaje, které žalobkyně musela vynaložit v rámci smlouvy ENABLE;
- uložit Evropské komisi náhradu nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu této žaloby, která se opírá o rozhodčí doložku obsaženou ve sporných smlouvách a dále o belgické právo, na něž tyto smlouvy odkazují, se žalobkyně dovolává dvou žalobních důvodů.

Zprvce žalobkyně tvrdí, že výdaje, které předložila Komisi, byly přípustné a že neporušila své smluvní povinnosti. Žalobkyně zejména tvrdí, že výtky, které jí Komise adresovala po uskutečnění finančního auditu týkajícího se programů ACCESS-eGOV, EU4ALL, eABILITIES, EMERGE, ENABLE, ASK-IT, NAVIGABILE, EURIDICE a T-SENIORITY, jež se týkají finanční správy a přípustnosti jejích výdajů, jsou zcela nepodložené. V důsledku toho nijak neporušila své smluvní povinnosti a veškeré její výdaje budou muset být uznány jako přípustné.

Zadruhé Komise porušila své smluvní povinnosti tím, že zpochybnila přípustnost výdajů a zpozdila platby za některé z nich. Žalobkyně konkrétně tvrdí, že chování Komise je v rozporu se smlouvami, s dobrou vírou a představuje zneužití práva, protože závěry vycházející z finančního auditu jsou zcela nepodložené, nepřesné a obecné. Krom toho žalobkyně tvrdí, že zpoždění způsobené Komisí u posledních plateb určených na financování smluv EU4ALL, ASK-IT a ENABLE představuje porušení smluvních povinností a žádá Tribunál, aby určil, že Komise je povinna tyto platby uhradit.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Vermop Salmon v. OHIM — Leifheit (Clean Twist)

(Věc T-61/11)

(2011/C 89/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Vermop Salmon GmbH (Gilching, Německo) (zástupci: W. von der Osten-Sacken, O. Sude a M. Ring, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Leifheit AG (Nassau, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. listopadu 2010 ve věci R 671/2010-1;
- určit, že ochranná známka Společenství č. 4892642 „Clean Twist“ je neplatná;
- uložit Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), aby nesl vlastní náklady řízení a nahradil náklady řízení žalobkyně;
- pro případ, že by se Leifheit AG účastnila řízení jako vedlejší účastnice řízení, uložit jí náhradu vlastních nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „Clean Twist“ pro výrobky zařazené do třídy 21.

Majitelka ochranné známky Společenství: Leifheit AG.

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Starší slovní ochranné známky „TWIX“ a „TWIXTER“ pro výrobky zařazené do tříd 9, 12, 21, 22 a 25. Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽¹⁾.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009, protože mezi kolidujícími ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Run2Day Franchise v. OHIM — Runners Point (Run2)

(Věc T-64/11)

(2011/C 89/49)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Run2Day Franchise BV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupce: H. J. Koenraad, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Německo)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 11. listopadu 2010 ve věci R 349/2010-1;
- uložit žalovanému a popřípadě další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „Run2“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 18, 25 a 35 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6517502

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Zápis ochranné známky Společenství č. 3800448 týkající se slovní ochranné známky „RUN2DAY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 28 a 35; zápis ochranné známky Společenství č. 3832458 týkající se obrazové barevné ochranné známky „RUN2DAY“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 25, 28 a 35; zápis ochranné známky Beneluxu č. 811897 týkající se obrazové barevné ochranné známky „RUN2DAY“ pro výrobky a služby zařazené do třídy 25.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení rozhodnutí námitkového oddělení a zamítnutí námitek

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009 tím, že odvolací senát nesprávně posoudil, že mezi dotčenými ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 28. ledna 2011 — Present Service Ullrich v. OHIM — Punt-Nou (babilu)

(Věc T-66/11)

(2011/C 89/50)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Present Service Ullrich Verwaltungs-GmbH (Erlangen, Německo) (zástupce: A. Graf von Kalkreuth, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Punt-Nou, SL (Onty-nient, Španělsko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 19. listopadu 2010 ve věci R 773/2010-2;

— zamítnout námitky vůči ochranné známce žalobkyně „babilu“ a určit, že ochranná známka „babilu“ má být zapsána pro všechny výrobky a služby, pro které byla přihlášena;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „babilu“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 18, 35, 36, 38 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 7 205 305

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní označení „BABIDU“ zapsané jako ochranná známka Společenství pod č. 3 363 645 mimo jiné pro služby zařazené do třídy 35

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 207/2009, jelikož odvolací senát nesprávně tvrdil, že ze strany relevantní veřejnosti existuje nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Truvo Belgium v. OHIM — AOL (Truvo)

(Věc T-69/11)

(2011/C 89/51)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Truvo Belgium (Antverpy, Belgie) (zástupce: O. F. A. W. van Haperen, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: AOL LLC (Dulles, Spojené státy)

Návrhová žádání žalobce

— zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 21. října 2010 ve věci R 956/2009-2; a

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: žalobce

Dotčená ochranná známka Společenství: barevná obrazová ochranná známka „Truvo“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 16, 35, 38 a 41 — přihláška ochranné známky Společenství č. 6288484

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastník řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: zápis ochranné známky Společenství č. 4756169 týkající se obrazové ochranné známky „TRUVEO“ pro služby zařazené do třídy 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství pro třídu 38 v celém rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: žalobce tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 a není dostatečně odůvodněné, jelikož se odvolací senát dopustil pochybení (i) při srovnání služeb, (ii) při srovnání označení, (iii) při posouzení relevantní veřejnosti a (iv) při posouzení nebezpečí záměny.

Žaloba podaná dne 2. února 2011 — Španělsko v. Komise**(Věc T-76/11)**

(2011/C 89/52)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobce: Španělské království (zástupce: N. Díaz Abad, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil nařízení Komise (EU) č. 1004/2010 ze dne 8. listopadu 2010 o provedení odpočtů od některých rybolovných kvót na rok 2010 z důvodu nadměrného rybolovu v předchozím roce (Úř. věst. L 291, s. 31), a
- uložil žalovanému orgánu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobce uvádí čtyři důvody:

- 1) První žalobní důvod vychází z nesprávného právního základu, neboť právním základem napadeného aktu je článek 105 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 ⁽¹⁾, které vstoupilo v platnost dne 1. ledna 2010, ačkoliv k protiprávnímu jednáním, za něž byly uloženy dotčené sankce, došlo v roce 2009.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady legality a zásady právní jistoty, protože byl uplatněn sankční předpis,

který v okamžiku, kdy došlo k protiprávnímu jednání, neplatil.

- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady zákazu zpětné účinnosti méně příznivých sankčních ustanovení v rozsahu, v němž byl na protiprávní jednání, k nimž došlo v roce 2009, uplatněn méně příznivý režim.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že nelze ponechat na Komisi, aby určila použitelný zákon podle okamžiku, který zvolí pro zahájení přezkumu jednání.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, s. 1).

Usnesení Tribunálu ze dne 21. ledna 2011 — Sumitomo Chemical Agro Europe v. Komise**(Věc T-416/06) ⁽¹⁾**

(2011/C 89/53)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 42, 24.2.2007.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Usnesení Soudu pro veřejnou službu ze dne 8. února 2011 — Chiavegato v. Komise

(Věc F-60/10) ⁽¹⁾

(2011/C 89/54)

Jednací jazyk: francouzština

V důsledku smírného urovnání sporu rozhodl předseda prvního senátu o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 25.9.2010, s. 28.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2011 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS